

6. september 2023

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Kommissionens forslag til forordning om betalingstjenester på det indre marked og ændring af forordning 1093/2010/EU, KOM (2023) 367

Kommissionens forslag til direktiv om betalingstjenester og elektroniske penge på det indre marked om ændring af direktiv 98/26/EU og ophævelse af direktiv 2015/2366/EU og 2009/110/EF, KOM (2023) 366.

1. Resumé

Kommissionen præsenterede den 28. juni 2023 en samlet pakke med forslag, som skal modernisere betalingsområdet og åbne for adgang til data om finansielle tjenester. Det overordnede formål med pakken er at fremme den løbende digitale transformation og udvikling af EU's finansielle sektor og samtidig understøtte et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

Pakken skal yderligere harmonisere EU's fælles regelsæt gennem et forslag til et nyt betalingstjenestedirektiv (PSD3) og en ny forordning om betalingstjenester (PSR), som tilsammen skal erstatte det hidtidige betalingstjenestedirektiv (PSD2).

Forslagene har fire hovedformål:

- 1) Styrke forbrugernes rettigheder på betalingsområdet, bl.a. ved at styrke sikkerheden ved elektroniske betalinger og sikre forbrugerne bedre beskyttelse i tilfælde af svindel*
- 2) Understøtte en mere ensartet anvendelse af reglerne på betalingsområdet blandt EU-landene*
- 3) Fremme innovation, særligt ved at styrke regler vedrørende såkaldt Open Banking*
- 4) Understøtte lige konkurrencevilkår mellem pengeinstitutter og betalingstinstitutter*

Forslaget ventes at medføre statsfinansielle, herunder administrative konsekvenser, samt erhvervsøkonomiske konsekvenser. Forslaget skønnes her til at kunne have samfundsøkonomiske konsekvenser.

Regeringen støtter generelt forslagene og formålet om at styrke det indre marked, fremme innovation og sikre lige konkurrence. Det er vigtigt for regeringen at styrke forbrugerbeskyttelsen. Regeringen støtter derfor ambitionen om at tage yderligere skridt for at nedbringe svindel på betalingsområdet. I arbejdet vil regeringen have fokus på, at lovgivningen giver gode rammer for at bekæmpe ikke kun eksisterende former for svindel, men

også så vidt muligt er teknologineutral i forhold til at kunne bekæmpe nye former for svindel og fremtidssikre reglerne. Regeringens finder det vigtigt, at tiltagene i videst muligt omfang bygger på eksisterende løsninger med henblik på at minimere omkostningerne.

Regeringen er generelt positiv over for formålet om at ensarte reguleringen på området for betalingstjenester på tværs af EU ved at omdanne relevante dele af betalingstjenestedirektivet til en forordning. Regeringen finder det i den forbindelse vigtigt, at det ikke medfører mere lempelig forbrugerbeskyttelse end de nuværende danske regler på området.

Det er en prioritet for regeringen, at de nye initiativer på betalingsområdet får den tiltænkte merværdi, styrker indsatsen på området og indeholder en klar ansvarsfordeling og rolle til nationale myndigheder, hvor der gøres bedst mulig brug af deres kompetencer og erfaringer.

Regeringen støtter generelt forslaget om styrkelse af reglerne om Open Banking, og finder det vigtigt, at reglerne samtidig sikrer en tilstrækkelig beskyttelse og oplysning af forbrugerne, når deres betalingsdata deles med andre parter.

Regeringen finder det vigtigt, at samspillet mellem forslagene og den øvrige lovgivning, herunder databeskyttelsesforordningen, tydeliggøres. Begrebet "tilladelse", som ikke defineres i forslagene, skal bl.a. tydeliggøres. Regeringen finder det ligeledes vigtigt, at forslagene stiller tilstrækkelige etableringskrav for betalingstjenesteudbydere i EU-landene for at undgå udnyttelse af regel-arbitrage.

Regeringen vil arbejde for, at det foreslåede loft for kontanthævning i butikker på 50 euro fjernes, da det synes uhensigtsmæssigt at indføre. Det skal være op til den enkelte butik, om den vil tilbyde kontanthævning og i så fald i hvilket omfang.

Regeringen vil arbejde for klarere regler, der stiller brugere af betalingstjenester betryggende i tilfælde af et betalingsinstituts konkurs. Regeringen vil desuden arbejde for, at de foreslåede regler om stærk kundaутentifikation tilpasses for at opnå en mere praktisk anvendelighed og mulighed for at fremme innovation. Regeringen støtter, at der også er adgang for borgere, der ikke har en smartphone, idet der dog skal tages hensyn til, at visse løsninger alene udbydes via en smartphone.

Regeringen støtter, at forbrugerbeskyttelsen styrkes ved, at betalingsinstitutter og pengeinstitutter stiller løsninger til IBAN-tjek og tilladelsesdashboard til rådighed for forbrugerne. Der må dog forventes væsentlige omkostninger for betalingsinstitutter og pengeinstitutter forbundet med udvikling af de it-løsninger, forslaget stiller krav om, herunder IBAN-tjek og tilladelsesdashboard. Det er vigtigt at nye forpligtelser står mål med gevinsterne.

Regeringen støtter, at betalingsinstitutter og deres agenter kan få adgang til betalingssystemer, da dette kan forbedre konkurrence og innovationen. Det skal dog ske under forhold, som ikke øger systemiske risici i betalingssystemerne i forhold til situationen i dag.

Regeringen finder det vigtigt, at tidsplanen for implementering af ændringer er realistisk og hensigtsmæssig, så virksomhederne og tilsynsmyndighederne har tilstrækkelig tid til at indrette sig på de nye regler.

Regeringen finder det centralt, at PSD3 ikke forpligter Danmark til at indføre administrative bøder.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen præsenterede den 28. juni 2023 et forslag til en forordning om betalingstjenester (PSR) samt et tilhørende direktiv om betalingstjenester og elektroniske penge (PSD3). Forslagene moderniserer det gældende betalingstjenestedyrekativ (PSD2)¹ fra 2015, som regulerer udbydere af betalingstjenester.

Udbydere af betalingstjenester omfatter bl.a. MobilePay, Nets og pengeinstitutterne, når de f.eks. tilbyder betalingskort eller netbank. Derudover omfatter det en række mindre virksomheder, som udbyder forskellige former for betalingstjenester, eksempelvis i forbindelse med crowdfunding, internetbetalinger eller specifikke løsninger til betalinger på handelsplatforme.

Forslagene fastsætter regler for tilladelseskrav og tilsyn med udbydere af betalingstjenester, regler om sikkerhedskrav ved elektroniske betalinger, særlige regler om såkaldt stærk kundeautentifikation og regler om forbrugerbeskyttelse, herunder hæftelsesregler ved svindel.

Retsgrundlaget for PSR er artikel 114 i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), som vedrører harmonisering af bestemmelser om det indre marked. Retsgrundlaget for PSD3 er artikel 53 og 114 i TEUF. Dette hænger sammen med, at retsgrundlaget for PSD2 er artikel 114 i TEUF, mens det gældende e-pengedyrekativ (EMD2), der med forslaget skal indarbejdes i PSD3, har retsgrundlag i både artikel 114 og 53. Europa-Parlamentet og Rådet er medlovgivere. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Kommissionen anfører i forslagene, at PSD2 har åbnet for nye aktører på markedet, har øget innovationen og har skabt bedre løsninger for forbrugerne. Det fulde potentiale i PSD2 er dog endnu ikke realiseret, og derfor har Kommissionen foreslået at revidere de eksisterende regler.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366 (EU).

Kommissionen angiver, at formålet med forslagene er at forbedre bekæmpelsen af svig og styrke en række forhold, herunder Open Banking², konkurrencen mellem pengeinstitutter og betalingsinstitutter, implementering og håndhævelse af reglerne, forbrugerrettigheder og adgangen til kontanter.

Revisionen indebærer, at PSD2 og EMD2 ophæves og erstattes af en samlet forordning (PSR) og et direktiv (PSD3). Sammenlægningen med EMD2 beskrives i pkt. 3.2.1. Reglerne opdeles sådan, at PSR indeholder regler for betalingsinstitutter samt forbrugere, mens PSD3 indeholder regler rettet mod tilsynsmyndighederne og omhandler tilladelser, registreringer og tilsyn med betalingsinstitutter.

De væsentligste elementer i forslagene gennemgås nedenfor.

3.1 Forslag til en forordning om betalingstjenester (PSR)

Forslaget til en ny forordning om betalingstjenester (PSR) fastsætter regler for betalingsinstitutter samt forbrugere. Formålet med at fastsætte reglerne i en forordning frem for et direktiv er at sikre bedre harmonisering blandt EU-landene, da Kommissionen vurderer, at det indre marked for betalingstjenester fortsat er fragmenteret. Det skyldes bl.a. uens implementering og håndhævelse af PSD2 på tværs af EU-landene.

De væsentligste ændringer med PSR, som gennemgås nedenfor, er:

- Stærk kundeautentifikation og hæftelse (3.1.1)
- Betalingsinstitutters adgang til betalingssystemer samt ret til en betalingskonto (3.1.2)
- Open Banking (3.1.3)
- IBAN-verifikation (3.1.4)
- EBA's mulighed for produktintervention (3.1.6)
- Anvendelsesdato (3.1.7)

3.1.1 Ændring af reglerne om stærk kundeautentifikation og hæftelse

Kommissionen ønsker at styrke forbrugernes rettigheder og sikkerheden ved elektroniske betalinger. Kommissionen anfører, at de nuværende regler om stærk kundeautentifikation (SCA) væsentligt har nedbragt svindel. SCA betyder, at man skal anvende to faktorer til at godkende en elektronisk betaling, f.eks. ved online handel. De to faktorer kan være noget betaleren ved (f.eks. et password), noget betaleren er (f.eks. et fingeraftryk) eller noget betaleren har (f.eks. et betalingskort). SCA skal som udgangspunkt altid anvendes, når der foretages køb over en bestemt beløbsgrænse. Der er dog løbende opstået nye former for svindel, og reglerne har været svære at implementere over for nogle befolkningsgrupper. På den baggrund foreslår Kommissionen at revidere reglerne.

² Med PSD2 er bankerne pålagt at give tredjeparter adgang til brugernes online betalingskonti, hvis de har den nødvendige tilladelse, uden at bankerne må kræve betaling herfor. Det kaldes "Open Banking."

Kommissionen foreslår, at udbydere af betalingstjenester forpligtes til at gøre SCA tilgængeligt via andre kanaler end en smartphone, da SCA typisk har forudsat brug af en smartphone. Dette har særligt været et problem for ældre samt forbrugere med funktionsnedsættelser eller manglende digitale færdigheder.

Virksomheder, der leverer tekniske tjenester i forbindelse med elektroniske betalinger, skal i højere grad gøres ansvarlige for tab som følge af svindel, hvis de ikke har implementeret tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger.

Kommissionen ønsker herudover at give betalingstjenesteudbydere et bedre retligt grundlag for at kunne udveksle data om svindel med hinanden. Dette forventes at styrke bekæmpelse af svindel.

Med forslaget præciseres hæftelsesreglerne, så betalingstjenesteudbydere kun kan afvise at tilbagebetale en forbruger i tilfælde af en uautoriseret betaling, hvis der er rimelige grunde til mistanke om, at forbrugeren selv har begået svig. Betalingstjenesteudbyderen bærer i dette tilfælde bevisbyrden. Dette medfører ikke umiddelbart ændringer til gældende dansk ret, hvor betalingstjenesteudbyderen kan afslå tilbagebetaling, hvis denne har rimelig grund til mistanke om svig begået af betaleren, jf. § 99.

Kommissionen foreslår derudover et nyt krav om, at betalingstjenesteudbyderen er ansvarlig over for forbrugeren for det fulde beløb i de tilfælde, hvor betaleren er blevet manipuleret af svindlere, der udgiver sig for at være medarbejder hos betalingstjenesteudbyderen til at autorisere en betaling. Dette gælder kun én gang og kun i tilfælde, hvor betaleren ikke har handlet groft uagtsomt. Der indføres samtidig et krav om, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet, typisk teleselskaber, skal samarbejde med betalingstjenesteudbyderne om at forebygge den form for svindel, som kaldes ”spoofing”, hvor svindleren får det til at fremstå, som om det er et andet telefonnummer, der ringer, end der reelt er tale om.

3.1.2 Nye regler om betalingsinstitutters adgang til betalingssystemer samt justering af reglerne om betalingsinstitutters ret til en betalingskonto

Kommissionen fremhæver, at PSD2 ikke har været effektivt nok i forhold til at sikre lige konkurrence mellem pengeinstitutter og betalingsinstitutter. Det skyldes blandt andet, at betalingsinstitutter ikke har adgang til den centrale betalingsinfrastruktur ligesom pengeinstitutter. Kommissionen foreslår derfor, at betalingsinstitutter kan få adgang til betalingssystemer, hvis de opfylder en række krav.

Kommissionen foreslår herudover at pengeinstitutter skal give betalingsinstitutter og disse agenter eller distributører adgang til en betalingskonto. Herudover tydeliggøres reglerne om pengeinstitutters åbning og lukning af betalingsinstitutters konti hos pengeinstituttet, bl.a. ved at fastsætte, i hvilke situationer, et pengeinstitut må nægte at oprette en konto eller kan lukke en allerede oprettet konto for et betalingsinstitut.

3.1.4 Ændring af reglerne om Open Banking

Open Banking indebærer, at primært pengeinstitutter skal udvikle et adgangssinterface (API)³, hvorigennem tredjeparter bl.a. kan modtage informationer om transaktioner på forbrugernes betalingskonti på vegne af og med samtykke fra forbrugerne. En tredjepart kan f.eks. være en udbyder af kontooplysningstjenester, der indsamler en forbrugers kontooplysninger fra dennes online betalingskonti og sammenstiller disse på en struktureret måde med henblik på at give forbrugeren et budget eller overblik over sin økonomi. Det skal kunne udvide og kvalificere udbuddet af serviceydelser for forbrugerne.

Kommissionen mener, at reglerne om Open Banking i PSD2 har været en delvis succes, men at der stadig er en række tekniske udfordringer med de adgangssinterfaces, pengeinstitutterne har udviklet.

Kommissionen foreslår derfor, at pengeinstitutterne forpligtes til at stille et dedikeret adgangssinterface til rådighed for tredjeparter, undtagen i visse særlige tilfælde, som skal være godkendte af de nationale tilsynsmyndigheder. Derudover indeholder forslaget en række minimumskrav til disse interfaces, som i dag fremgår af en delegeret forordning⁴. En del af kravene i den delegerede forordning overføres uændret eller med mindre justeringer til PSR-forslaget. Det er bl.a. krav om ydeevne og funktionaliteter til interfaces.

For at styrke forbrugerens kontrol med egne data foreslår Kommissionen, at tredjepartsudbydere ikke længere må benytte sig af såkaldt "screen scraping", hvor tredjepartsudbyderen får adgang til brugerens data ved at anvende brugerens egne autentifikationsoplysninger, da det indebærer en række sikkerhedsrisici.

Ligeledes styrkes forbrugerbeskyttelsen yderligere ved, at pengeinstitutterne forpligtes til at udvikle og stille et såkaldt "tilladelsesdashboard" til rådighed for forbrugerne. Det skal give overblik over de tredjeparter, som forbrugeren har givet adgang til sine betalingskonti hos pengeinstituttet.

3.1.5 Nye regler om IBAN-verifikation

Kommissionen foreslår, at betalers betalingstjenesteudbyder, typisk et pengeinstitut, skal stille en løsning til såkaldt IBAN-verifikation⁵ til rådighed for kunderne ved en kontooverførsel, f.eks. en netbankoverførsel. Det skal

³ Generelle forpligtelser i forhold til adgangssinterface fremgår i dag af artikel 30 i forordning 2018/389 (EU).

⁴ Kommissionens delegerede forordning nr. 2018/389 om reguleringsmæssige tekniske standarder for stærk kundeautentifikation og fælles og sikre åbne standarder for kommunikation.

⁵ IBAN (International Banking Account Number) er betegnelsen for den internationale standard for kontonumre, der skal anvendes ved betalinger. Det er en udvidelse af kontonummeret, som anvendes ved grænseoverskridende overførsler.

bidrage til, at forbrugere ikke laver betalinger til kontonumre, der ikke tilhører den, de forsøger at betale til.

Betalingsmodtagers betalingstjenesteudbyder skal ved forespørgsel give betalerens betalingstjenesteudbyder besked, hvis IBAN-nummeret og navnet på betalingsmodtageren ikke stemmer overens. Ved uoverensstemmelser skal betalerens betalingstjenesteudbyder notificere betaleren om uoverensstemmelsen og graden af denne, inden betaleren beslutter, om betalingsordren skal afsluttes og gennemføres.

Dette skal gælde for alle typer af betalinger og i alle valuta. Kommissionen foreslår, at markedet selv skal udvikle den underliggende tekniske løsning til at foretage IBAN-verifikation.

3.1.6 EBA's mulighed for produktintervention

Kommissionen foreslår at give Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) beføjelser til at gribe ind over for uhensigtsmæssige produkter og praksis. EBA har ikke i dag disse beføjelser på betalingsområdet. Det giver EBA mulighed for, på baggrund af nogle kriterier, midlertidigt at forbyde salg af bestemte betalingstjenesteprodukter, som kan medføre særlige risici. Det er f.eks. tilfældet, hvis en betalingstjeneste udsætter et betydeligt antal betalingstjenestebrugere for risici eller udgør en trussel mod betalings- eller e-pengemarkedernes ordentlige funktion og stabilitet.

3.1.7 Anvendelsesdato

Forordningen skal finde anvendelse 18 måneder efter ikrafttrædelse, med undtagelse af enkelte artikler om hhv. uoverensstemmelser mellem navn og IBAN-nummer på en betalingsmodtager og betalingstjenesteudbyderes ansvar for forkert eller manglende anvendelse af IBAN-verifikation, der skal finde anvendelse 24 måneder efter ikrafttrædelse.

3.2 Forslag til et direktiv om betalingstjenester og e-penge (PSD3)

Et af Kommissionens formål med at revidere PSD2 er at gøre reglerne om tilladelse til og tilsyn med betalingsinstitutter tidssvarende, og at harmonisere disse yderligere på tværs af landegrænser. Kommissionen vurderer, at det er passende at bevare disse regler i et direktiv frem for i en forordning, idet tilladelses- og tilsynskompetencerne forbliver et nationalt anliggende. Der er tale om et totalharmoniseringsdirektiv. Direktivet bygger videre på reglerne i PSD2 og integrerer herudover regler fra EMD2.

Forslaget til PSD3 forudsætter en række tekniske ændringer af direktivet om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer.⁶Forslaget udvider anvendelsesområdet i direktivet om adgang til an-

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26 (EU).

læggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser,⁷ så det bliver muligt at anlægge søgsmål, hvis virksomheder overtræder reglerne i forordning om et rammeværk for finansiel datadeling.⁸

De væsentligste ændringer med PSD3, som gennemgås nedenfor, er:

- Nye krav ved ansøgning om tilladelse (3.2.1)
- Nye registreringskrav (3.2.2)
- Kompetente myndigheder og kontrol (3.2.3)
- Overgangsbestemmelser (3.2.4)
- Anvendelsesdato (3.2.5)

3.2.1 Nye krav ved ansøgning om tilladelse

Kommissionen foreslår at øge kravene til at opnå tilladelse som betalingsinstitut på en række områder, samt at give EBA mandat til at udarbejde regulatoriske tekniske standarder og retningslinjer for at harmonisere tilgangen på tværs af EU-landene. De øgede krav vedrører særligt afviklingsplaner i tilfælde af konkurs og fastsættelse af højere kapitalkrav som følge af inflationen. Virksomheder, som allerede har en tilladelse i dag, skal indsende en genansøgning efter direktivets ikrafttrædelse, jf. nærmere beskrivelse i afsnit 3.2.3.

Derudover foreslår Kommissionen at opdatere og udbygge de gældende regler om sikring af brugermidler, så betalingsinstitutter bl.a. får mulighed for at opbevare brugermidler på en konto hos centralbanken (i Danmark Nationalbanken) med dennes tilladelse. Derudover foreslås der en række andre tiltag, som efter Kommissionens opfattelse skal sikre en bedre risikospredning.

3.2.2 Nye registreringskrav

Udbydere af kontooplysningstjenester har hidtil skulle have tilladelse under PSD2, men Kommissionen foreslår nu at ændre dette til alene at være et krav om registrering. Udbyderne skal fortsat være underlagt tilsyn fra de nationale kompetente myndigheder (i Danmark Finanstilsynet, Forbrugerombudsmanden og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen⁹).

Kommissionen foreslår et nyt krav om, at udbydere af kontanthævningsautomater skal registreres hos de nationale kompetente myndigheder. I dag er disse udbydere helt undtaget fra tilladelseskrav.

Kommissionen foreslår samtidig, at forretninger kan tilbyde kontanthævninger på op til 50 EUR *uden* et underliggende køb, uden at dette kræver tilladelse efter direktivet. Ifølge Kommissionen er forretninger i dag alene

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2020/1828 (EU).

⁸ Der henvises til grund- og nærhedsnotat om Kommissionens forslag til forordning om et rammeværk for finansiel datadeling, KOM (2023) 360.

⁹ Finanstilsynet giver tilladelser og fører tilsyn med virksomhedernes overholdelse af tilladelseskrav. Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med de forbrugerbeskyttende regler. Og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med enkelte konkurrenceretlige bestemmelser. Ansvarsfordelingen mellem myndighederne fremgår af kapitel 9 i lov om betalinger.

undtaget fra kravet om tilladelse i det omfang, de tilbyder kontanthævninger ”over beløbet”, når det sker ved køb af varer eller tjenester.

Kommissionen foreslår at bibeholde muligheden for, at de nationale kompetente myndigheder kan give begrænsede tilladelser og dermed undtage institutter med begrænset omsætning fra nogle af tilladelseskravene. Disse institutter skal imidlertid ikke længere opnå tilladelse, men alene registreres hos de nationale kompetente myndigheder. Kommissionen foreslår, at disse virksomheder som noget nyt kan ”passporte”¹⁰ sig ind i andre EU-lande og dermed opnå ret til at udbyde tjenesterne grænseoverskridende.

3.2.3 Kompetente myndigheder og kontrol

Det følger af forslaget, at medlemsstaterne skal udpege kompetente myndigheder, der er ansvarlige for autorisation og kontrol med betalingsinstitutterne. Kommissionen foreslår i den forbindelse, at medlemsstaterne skal indføre regler om administrative sanktioner og administrative foranstaltninger, herunder som minimum mulighed for at suspendere eller tilbagekalde en meddelt autorisation. Det foreslås endvidere, at de kompetente myndigheder skal have muligheden for at pålægge bl.a. betalingsinstitutter sanktioner eller andre foranstaltninger med henblik på specifikt at bringe overtrædelser til ophør mv.

Det vil skulle afdækkes nærmere, om forslaget indebærer, at Danmark forpligtes til at indføre administrative bøder.

3.2.4 Overgangsbestemmelser

Kommissionen foreslår at indføre overgangsbestemmelser, så virksomheder, der allerede har en tilladelse under PSD2 eller EMD2, kan fortsætte med at udbyde deres tjenester indtil 30 måneder efter, at PSD3 er trådt i kraft, forudsat at de indsender en genansøgning til de nationale kompetente myndigheder inden 24 måneder efter, at PSD3 er trådt i kraft.

3.2.5 Anvendelsesdato

EU-landene skal implementere direktivet i national lovgivning, som skal finde anvendelse senest 18 måneder efter direktivets ikrafttrædelse. Kravene i artiklen, der fastsætter forpligtelser for udbydere af betalingsinstitieringstjenester, skal dog finde anvendelse inden seks måneder efter, at direktivet træder i kraft.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er medlovgiver på forslagene. Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning til Kommissionens forslag.

¹⁰ Ved ‘passporting’ forstås, at udbydere blot skal opnå tilladelse i ét EU-land, som herefter kan anvendes til at udbyde tjenester i andre EU-lande, når en standardiseret notifikationsprocedure er gennemført.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at yderligere integrering af et indre marked for betalingstjenester ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af EU-landene, hvis de handler uafhængigt af hinanden, da det kræver harmonisering af EU-landenes forskellige regelsæt, som bedst kan opnås på EU-niveau.

Retten til at udbyde betalingstjenester og den fri etableringsret benyttes i vid udstrækning af betalingstjenesteudbydere. Derfor er det ifølge Kommissionen nødvendigt at sikre en øget grad af harmoniseret regulering og lige konkurrencevilkår på det indre marked, hvilket forudsætter EU-regulering. Kommissionen anfører, at forslagene ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet.

Regeringen vurderer, at det er væsentligt at sikre lige konkurrencevilkår og et højt niveau af forbrugerbeskyttelse på tværs af EU. Regeringen vurderer på den baggrund, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Det gældende PSD2 samt det gældende EMD2 er i Danmark gennemført ved lov om betalinger med tilhørende bekendtgørelser.¹¹

7. Konsekvenser

7.1 Lovgivningsmæssige konsekvenser

PSR vil have direkte retsvirkning i Danmark. Det vil medføre behov for at ophæve en række bestemmelser i lov om betalinger samt i tilhørende bekendtgørelser.

PSD3 skal gennemføres i dansk ret og vil medføre behov for at ændre en række bestemmelser i lov om betalinger samt i tilhørende bekendtgørelser.

Lov om betalinger indeholder i dag en række danske særregler. I Danmark har forbrugere som udgangspunkt ret til at betale med kontanter i forretninger mellem klokken 06.00 og 22.00, medmindre en række undtagelser finder anvendelse. I Danmark er også vedtaget en dansk særregel, som indskrænker de formål, som erhvervsdrivende må anvende forbrugeres betalingsoplysninger til. Betalingsoplysninger må f.eks. ikke anvendes til individuel prisfastsættelse eller markedsføring. Der findes ikke en lignende særregel i andre EU-lande, men den er vedtaget nationalt, da der er politisk ønske om at beskytte betalingsoplysninger, som vurderes at være meget følsomme. I Danmark er herudover vedtaget en national særregel om forbrugernes indsigelsesmuligheder i forbindelse med fjernsalg (såkaldte

¹¹ BEK nr. 105 af 27/01/2023, BEK nr. 44 af 16/01/2023, BEK nr. 973 af 22/06/2022, BEK nr. 857 af 14/06/2022, BEK nr. 2163 af 18/12/2020, BEK nr. 691 af 25/05/2020, BEK nr. 1259 af 28/11/2019, BEK nr. 1219 af 20/11/2019, BEK nr. 1645 af 18/12/2018, BEK nr. 642 af 30/05/2018, BEK nr. 1364 af 01/12/2017, BEK nr. 1419 af 30/11/2017, BEK nr. 1360 af 30/11/2017, BEK nr. 677 af 21/06/2011.

”charge-back”-regler). Det sikrer, at en forbruger kan få tilbageført beløbet fra sit pengeinstitut, hvis en vare købt med Dankort ikke kommer frem. Det skal undersøges nærmere, om det er muligt at videreføre de danske særregler, som regeringen ønsker bibeholdt.

7.2 Økonomiske konsekvenser

7.2.1 Statsfinansielle konsekvenser

Forslagene kan indebære væsentlige statsfinansielle konsekvenser, herunder administrative konsekvenser. Finanstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Forbrugerombudsmanden er udpeget som nationale kompetente myndigheder i Danmark og fører i dag i fællesskab tilsyn med betalingsområdet særligt i form af tilsyn med svindelforebyggelse, nye tilladelseskrav og indretning af tekniske tjenester, herunder IBAN-tjek. Forslagene til PSR og PSD3 indeholder nye krav til de nationale kompetente myndigheder, hvilket kan medføre statslige merudgifter, der vil skulle nærmere afklares inden endelig stillingtagen.

Det bemærkes, at Finanstilsynet finansieres af afgifter pålagt virksomhederne under tilsyn, herunder betalingsinstitutter, og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen delvist finansieres af afgifter pålagt virksomhederne under tilsyn.

Det bemærkes, at udgifter som følge af EU-retsakter, der medfører statslige merudgifter, skal holdes inden for eksisterende bevillinger, jf. budgetvejledningens pkt. 2.4.1.

7.2.2 Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen forventer, at forslagene har positive samfundsøkonomiske konsekvenser. Klarere regler på betalingsområdet kan forebygge svig, øge forbrugerbeskyttelsen og dermed styrke forbrugernes tillid til betalingstjenesteudbydere. Forslagene forventes også at kunne styrke innovation og konkurrence på området.

Forslaget vedrørende ændring i finality-direktivet¹² forventes at have direkte implikationer på Nationalbanken, som ejer Kronos², hvor banker og realkreditinstitutter foretager overførsler til hinanden.

7.2.3 Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslagene vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det gælder f.eks. øgede dokumentationskrav ved ansøgning om tilladelser og nye registreringspligter, genansøgningsproces ved eksisterende tilladelser, godtgørelse af forbrugere udsat for svig samt indsats om at uddanne forbrugere i risici for svig. Forlagene vurderes på den baggrund at kunne medføre væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser. Det er dog ikke muligt på nuværende tidspunkt at vurdere omfanget af konsekvenserne nærmere.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF.

For så vidt angår Open Banking vil forslaget medføre økonomiske konsekvenser for kontoførende betalingstjenesteudbydere ved at efterleve yderligere krav til adgangsinterfaces eller at udvikle et adgangsinterface, hvis de ikke allerede har et i medfør af eksisterende krav. Nogle af de eksisterende adgangsinterfaces skal potentielt opdateres for at være i overensstemmelse med forslaget til PSR, men forventes ikke ifølge Kommissionen at skulle erstattes med nye. Dette vil forventeligt medføre omkostninger. Det vil desuden medføre økonomiske konsekvenser for tredjepartsudbydere, der skal omstille sig til at kunne anvende de opdaterede adgangsinterfaces.

Kontoførende betalingstjenesteudbydere skal herudover udvikle et tilladelsesdashboard, hvilket også medfører økonomiske konsekvenser.

Kommissionen anfører, at kravet om at udvikle en løsning til IBAN-verifikation i medfør af PSR vil medføre økonomiske konsekvenser for de betalingstjenesteudbydere, som ikke tilbyder straksoverførsler i euro. Det skyldes, at udbydere, der tilbyder straksoverførsler i euro, er omfattet af et tilsvarende krav om IBAN-verifikation i forslaget til en forordning om straksbetalinger, som er under forhandling. Forordningen specificerer ikke, hvordan løsningen skal bygges.

8. Høring

Forslagene har været i skriftlig høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor med frist for bemærkninger den 18. august 2023.

Nedenfor sammenfattes hovedindholdet af de indkomne høringssvar fra Finans Danmark (FIDA), Vipps MobilePay, Dansk Erhverv (DE), Forbrugerrådet Tænk, Dansk Fintech Alliance (DAFINA) og Danmarks Nationalbank (Nationalbanken).

8.1 Generelle bemærkninger

FIDA ser positivt på en målrettet justering af eksisterende regler og støtter en stærkere harmonisering af reglerne som svar på en stigende konkurrence med udenlandske virksomheder på betalingsmarkedet.

Vipps MobilePay ser meget positivt på, at reguleringen af betalinger og e-penge tænkes sammen og bygger på tidligere erfaringer fra udviklingen i betalingsmarkedet. Øgede krav om Open Banking og adgangsinterfaces skal støtte konkurrencen på det europæiske betalingsmarked, og reguleringen skal støtte en øget harmonisering.

DE erklærer sig overordnet positiv over for reguleringen, herunder at den øger harmoniseringen på betalingsområdet og adresserer de rette udvalgte elementer. DE påpeger dog, at der er enkelte elementer, der fortsat med fordel kan behandles nærmere, f.eks. tredjeparters adgang til brugerdata.

Forbrugerrådet Tænk støtter Kommissionens forslag, men påpeger, at der er mangler i forhold til at adressere de udfordringer, forbrugere har i den omfattende digitalisering på betalingsområdet, hvor forbrugerbeskyttelse ikke er fulgt tilstrækkeligt med.

DAFINA støtter Kommissionens forslag fuldt ud, da det bygger på vigtige regulatoriske grundprincipper om teknologineutralitet, om ikke-diskriminerende lige markedsvilkår og princippet om samme aktiviteter, samme regulering.

8.2 Omfang af regulering og definitioner

FIDA ser gerne, at udbydere af bagvedliggende tekniske løsninger for betalinger inkluderes mere direkte i reguleringen, f.eks. i forbindelse med håndhævelse. FIDA støtter, at forslagene præciserer tidligere definitioner fra PSD2, men efterspørger samtidig, at der også indsættes en definition på operatører af ordninger for betalinger ("schemes").

Forbrugerrådet Tænk er stærkt bekymret for, at reguleringen ikke omfatter e-wallets som Apple Pay og Google Pay. Dette vurderes at kunne betyde, at en stor andel af betalingsmarkedet vil være ureguleret i fremtiden, da e-wallets benyttes i et meget stigende omfang.

8.3 Bekæmpelse af svindel og forbedring af sikkerheden

FIDA støtter forslaget om at forbedre betalingsikkerheden, hvorfor man hilser en verifikationsløsning, hvor man ser modtagers navn ved betaling, velkommen. Det påpeges dog, at flere juridiske og praktiske elementer vil skulle afklares, før løsningen er mulig at indføre.

FIDA udtrykker derudover bekymring for de foreslåede hæftelsesregler, der fastsætter, at forbrugeren ikke skal hæfte for svindel, hvis svindleren har udgivet sig for at være den pågældende betalingsudbyder. FIDA er bekymret for, at det kan føre til mindre agtpågivende forbrugere med en medfølgende stigning i svindel. Derfor anbefaler FIDA en mere hensigtsmæssig afgrænsning og præcisering af, hvornår betalingsudbydere hæfter for svindel.

FIDA efterspørger, at ikke-finansielle aktører, som udbyder elektroniske kommunikationstjenester, får deres ansvar for sikkerhed og svindel ekspliciteret og generelt bliver stærkere omfattet af reguleringen.

Vipps MobilePay hilser den høje forbrugerbeskyttelse og ensretning velkommen men udtrykker også bekymring for, at udbydere skal hæfte for svindel, hvis brugere angiver, at en svindler har udgivet sig for at være pågældende udbyder. Dette vurderes at kunne udnyttes af svindlere, mens udbydere vil have begrænset mulighed for at indrette og beskytte sig mod svig.

Vipps MobilePay udtrykker ligeledes kritik af de foreslåede metoder til risikospredning i forhold til at sikre brugermidler samt mangel på udbydere, der tilbyder de påkrævede forsikringer.

DE ser positivt på, at betalingsreguleringen tilpasses nye sikkerhedsproblematikker, da det er nødvendigt for at sikre brugertillid til betalingsløsninger. DE påpeger dog, at løsninger skal være proportionelle med risiko og ikke unødigt besværliggøre forbrugerens muligheder.

Forbrugerrådet Tænk ser positivt på hæftelseskravet hos betalingsudbyderen og ser det gerne udvidet til at omfatte alle former for pushpayment¹³ svindel uagtet om forbrugeren har godkendt disse. Dertil advokeres der for, at bevisbyrden for, hvorvidt en forbruger har handlet svigagtigt eller groft uforsvarligt, altid skal påhvile udbyderen.

Forbrugerrådet Tænk påpeger derudover, at udbydernes mulighed for at dele information om konti, der bliver brugt til svindel, med hinanden bør være obligatorisk fremfor som foreslået frivilligt. Endelig ønskes der krav om, at udbydere benytter systemer, der kan identificere mistænkelige overførsler.

8.4 Databeskyttelse

Finans Danmark er positiv over for reguleringens opdateringer i forhold til GDPR, men efterspørger fortsat en større klarhed over samspillet mellem GDPR og særlige bestemmelser i forordningen, ligesom der efterspørges en generel præcisering på flere elementer.

Vipps MobilePay ønsker, at betalingstjenesteudbydere skal kunne behandle andre kategorier af data, som ikke er specifikt reguleret af artikel 9 og 10 i GDPR og ønsker afklaring af samspillet til nationale regler om behandling af betalingsoplysninger.

Forbrugerrådet Tænk udtrykker bekymring for, at tiltaget om Open Banking skaber øget konkurrence på bekostning af forbrugerens datasikkerhed, hvor der ses rum for mange forbedringer i forslaget. Heriblandt efterspørges der en præcisering af ”tilladelse” med inspiration fra GDPR. Der efterspørges et forbud mod brug af personfølsomme oplysninger, ligesom deling af betalingsdata gerne ses begrænset.

Forbrugerrådet Tænk ønsker at begrænse muligheder for, at brugerens sikkerhedsoplysninger deles med tredjeparter. Dertil støttes forslaget om et tilladelsesdashboard, hvor forbrugere kan se, hvem de har delt deres data med, men understreger, at forbrugere skal kunne tilbagekalde et samtykke. Her påpeges det også, at det skal sikres, at forbrugere ikke diskrimineres

¹³ Betalinger, hvor brugeren selv skal foretage en konkret handling for at iværksætte betalingen. Dette er i modsætning til ”pull payments”, hvor en virksomhed kan trække midler fra brugerens konto uden brugerens godkendelse hver gang – f.eks. direkte debitering, såsom Betalingservice.

fra tjenester og produkter, fordi de ikke ønsker at dele betalingsdata med tredjeparter.

8.5 Open Banking og adgangsinterface (API)

FIDA efterspørger en kompensationsordning, der skal sikre en bedre fordeling af udgifter forbundet med datadeling. Her peges der på, at en betalingsmodel for udbuddet af data vil sikre udvikling af adgangsinterfaces i højere kvalitet. FIDA argumenterer for, at der skal være ensartede principper for datadeling på tværs af sektorer og tjenester, så der sikres en fair fordeling af risiko og værdi.

FIDA finder forslaget om, at forbrugere har adgang til tilladelsesdashboards med overblik over data, der deles, positivt. FIDA påpeger dog, at der skal sikres balance mellem omkostninger forbundet med dashboardet og værdi til forbrugere.

Vipps MobilePay ser meget positivt på øgede krav til adgangsinterfaces i Open Banking, da det kan fremme konkurrence og innovation. Kravene til adgangsinterfaces i Open Banking kan med fordel skærpes yderligere i form af krav om, at kontoførende betalingstjenesteudbydere ligeledes skal understøtte undtagelserne til SCA som defineret i den nuværende regulatoriske tekniske standard.

DE anser Open Banking som afgørende for, at der er lige konkurrencevilkår uafhængigt af, om det omhandler finansielle eller ikke-finansielle aktører.

8.6 Stærk kundeautentifikation (SCA)

FIDA finder det positivt, at kravene om stærk kundeautentifikation kan udvikle sig løbende, men mener, at det med fordel kan gøres klarere i forslaget. FIDA bemærker derudover, at det er en tung og byrdefuld proces at indgå de enkelte aftaler med udbydere af tekniske løsninger vedr. kundeautentifikation. Derfor opfordrer FIDA til en central godkendelsesproces på europæisk myndighedsplan.

Vipps MobilePay finder stærk kundeautentifikation vigtigt, men efterspørger en større tilpasning til enkelte løsninger, hvor det at indføre et ikke-smartphonekrav ses som u hensigtsmæssigt på tjenester og produkter, der i forvejen udelukkende tilbydes via smartphones.

8.7 Håndhævelse og tilsyn

FIDA finder det positivt, at kompetente myndigheder skal afholde møder med betalingsudbydere, men opfordrer til, at aktørkredsen udvides til at omfatte alle relevante aktører. Dette kan f.eks. være mobiloperatører.

Forbrugerrådet Tænk støtter indførelsen af nye beføjelser til de kompetente myndigheder og regler om administrative sanktioner. Derudover efterspørges det at indføre en pligt blandt udbydere til at opbevare dokumentation, når en forbruger har handlet svigagtigt eller groft uforsvarligt.

Forbrugerrådet Tænk problematiserer, at betalingsinstitutter frit kan vælge i hvilket EU-land, de søger om tilladelse, da det giver mulighed for at vælge det EU-land, der har svagest forbrugerbeskyttelse. Derfor foreslås der en række konkrete ordninger, der kan indarbejdes i forslaget for at undgå ovennævnte scenarie.

Nationalbanken hæfter sig ved, at de allerede overvåger, hvorvidt ejere af betalingssystemer overholder kravene til at give betalingstjenesteudbydere adgang til disse systemer. Her mener Nationalbanken, at centralbanker skal bibeholde kompetencen til at føre tilsyn med betalingssystemer udenfor euroområdet, der omhandler direkte deltagere. Desuden mener Nationalbanken, at tilsyn med retten til indirekte deltagelse placeres bedre hos Finanstilsynet, der allerede fører tilsyn med pengeinstitutter.

8.8 Andre bemærkninger

Vipps MobilePay udtrykker skepsis overfor kravet om to måneders varsel til kunder ved alle former for ændringer til adgangsinterface, da det kan overbebyrde kunder fremfor at fremme retstilling og forståelse for produkterne.

8.9 Adgang til kontanter

DE mener, at det skal være op til betalingsmodtagere at bestemme, hvorvidt de ønsker at modtage kontanter, og i hvilken grad de ønsker at udbyde dem til kunder. DE udtrykker ligeledes behov for, at betalingsmodtagere ikke pålægges gebyr ved udbud af kontanter, såfremt gebyret ikke kan overvæltet til forbrugeren. Afslutningsvis ønsker DE, at betalingskortsystemer indrettes, så betalingstransaktioner kan gå fra butikken til forbrugeren samt fra forbrugeren til butikken på lige vilkår.

Nationalbanken finder det uhensigtsmæssigt, at der fastsættes et loft på 50 EUR for at hæve kontanter i detailbutikker uden varekøb. Dette skyldes, at muligheden for at hæve kontanter forringes, idet der ikke er loft på nuværende tidspunkt. Samtidigt hæfter Nationalbanken sig ved, at det er frivilligt for butikker at tilbyde tjenesten, og at de har mulighed for at opkræve et gebyr.

8.3.2 Andre bemærkninger

Danmarks Nationalbank bemærker, at forslaget vedrørende ændring i finality-direktivet vil have direkte implikationer på Nationalbanken, som ejer Kronos2 (hvor banker og realkreditinstitutter foretager overførsler til hinanden). Generelt støtter Nationalbanken den udvidede adgang til deltagelse i betalingssystemer og ser dermed positivt på ændringerne.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er på nuværende tidspunkt ikke nærmere kendskab til andre EU-landes holdninger til forslagene. EU-landene ventes dog generelt at støtte formålet med forslagene.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for Kommissionens forslag, der har til formål at styrke det indre marked, fremme innovation og sikre lige konkurrence.

Det er vigtigt for regeringen at styrke forbrugerbeskyttelsen. Regeringen støtter derfor Kommissionens ambition om at tage yderligere skridt for at nedbringe svindel på betalingsområdet, og det er centralt for regeringen at arbejde for, at forslagene styrker indsatsen, også over for nye former for svindel. I arbejdet vil regeringen have fokus på, at lovgivningen giver gode rammer for at bekæmpe eksisterende former for svindel, men også så vidt muligt er teknologineutral i forhold til at kunne bekæmpe nye former for svindel og fremtidssikre reglerne. Regeringen finder det vigtigt, at tiltagene i videst muligt omfang bygger på eksisterende løsninger med henblik på at minimere omkostningerne.

Regeringen støtter en mere ensartet regulering på området for betalingstjenester ved at omdanne relevante dele af betalingstjenestedirektivet til en forordning, hvis det giver merværdi i form af fx mere ensartet implementering af regulering på tværs af EU-lande. Regeringen finder det vigtigt, at Danmark kan opretholde nationale særregler, der stiller forbrugerne bedre end det i forslaget foreskrevne. I Danmark er der bl.a. vedtaget nationale særregler om beskyttelsen af forbrugernes betalingsoplysninger samt regler om forbrugernes indsigelsesmuligheder i forbindelse med fjernsalg (såkaldt "charge-back"), som ønskes bibeholdt.

Det er en prioritet for regeringen, at de nye initiativer på betalingsområdet får den tiltænkte merværdi, styrker indsatsen på området og indeholder en klar ansvarsfordeling og rolle til nationale myndigheder, hvor der gøres bedst mulig brug af deres kompetencer og erfaringer.

Regeringen finder det vigtigt, at forslaget tager hensyn til velfungerende danske betalingsløsninger, såsom Dankortet. Det vil blive vurderet nærmere i løbet af forhandlingerne, om forslaget tager tilstrækkeligt højde for nationale betalingsløsninger.

Regeringen støtter generelt forslaget om styrkelse af reglerne om Open Banking, som kan medvirke til at styrke innovation og konkurrence på området. Det er imidlertid vigtigt at sikre en tilstrækkelig beskyttelse og oplysning af forbrugerne, når deres betalingsdata deles med andre parter. Det skal være klart for forbrugerne, hvem der har adgang til deres betalingsdata og til hvilke formål, de behandles. Det er uklart, om forslaget til bl.a. "til-ladelsesdashboards" i tilstrækkelig grad kan dæmme op for de udfordringer, der i dag opleves med videregivelse af data. I dag kan det være uklart

for forbrugerne, hvilke parter, der behandler deres betalingsdata til brug for tjenester, som brugerne har anmodet om.

Regeringen finder det vigtigt, at samspillet mellem forslagene og den øvrige lovgivning, herunder databeskyttelsesforordningen, tydeliggøres. Begrebet ”tilladelse”, som ikke defineres i forslagene, skal bl.a. tydeliggøres. Regeringen finder det ligeledes vigtigt, at forslagene stiller tilstrækkelige etableringskrav for betalingstjenesteudbydere i EU-landene for at undgå udnyttelse af regel-arbitrage, dvs. at udbyderne etablerer sig i et EU-land med svagere krav, da det er nemmere at opnå tilladelse der.

Regeringen vil arbejde for, at det foreslåede loft for kontanthævning i butikker på 50 euro fjernes, da det vurderes uhensigtsmæssigt at indføre et loft. Det kan med fordel fortsat være op til den enkelte butik, om den vil tilbyde kontanthævning og i så fald i hvilket omfang.

Regeringen mener umiddelbart, at visse foreslåede foranstaltninger med henblik på sikre de midler, betalingsinstitutter holder for brugerne, indebærer en risiko for brugerne af betalingstjenester og dermed står i modsætning til reglernes formål. Regeringen vil arbejde for at sikre klarere regler, der stiller brugere af betalingstjenester betryggende i tilfælde af et betalingsinstituts konkurs.

Regeringen vil arbejde for, at de foreslåede regler om stærk kundeautentifikation tilpasses for at sikre en mere praktisk anvendelighed og mulighed for at fremme innovation. Derudover skal beløbsgrænser generelt afspejle, at prisniveauerne ikke er ens i alle EU-lande. Regeringen støtter, at det sikres, at der også er adgang for borgere, der ikke har en smartphone, idet der dog skal tages hensyn til, at visse løsninger alene udbydes via en smartphone.

Regeringen vil arbejde for, at forbrugerbeskyttelsen styrkes. Det kan være ved, at betalingsinstitutter og pengeinstitutter stiller løsninger til IBAN-tjek og tilladelsesdashboard til rådighed for forbrugerne. Regeringen finder det vigtigt, at forslaget har en merværdi og opvejer de forventede væsentlige omkostninger for betalingsinstitutter og pengeinstitutter forbundet med udvikling af de it-løsninger, forslaget stiller krav om, herunder IBAN-tjek og tilladelsesdashboard.

Store tech-selskaber spiller en stadig større rolle på betalingsområdet. Regeringen mener, det er vigtigt, at de risici, det kan medføre, håndteres i forslagene. Flere betalingstjenesteudbydere samarbejder eksempelvis med store tech-selskaber, der udfører stærk kundeautentifikation for dem. Regeringen støtter derfor forslaget om at inkludere et krav om, at betalingstjenesteudbydere indgår outsourcingaftaler med tredjeparter, f.eks. store tech-selskaber, der udfører stærk kundeautentifikation på deres vegne.

Regeringen støtter, at betalingsinstitutter og deres agenter kan få adgang til betalingssystemer, da dette kan forbedre konkurrence og innovationen. Det skal dog ske under forhold, som ikke øger systemiske risici i betalingssystemerne i forhold til situationen i dag.

Regeringen finder det vigtigt, at tidsplanen for implementering af ændringer er realistisk og hensigtsmæssig, så virksomhederne og tilsynsmyndighederne har tilstrækkelig tid til at indrette sig på de nye regler. Derfor mener regeringen, at implementeringsfristen bør forlænges, da der sideløbende med PSD3 og PSR skal udvikles IT-systemer og løsninger som resultat af en række øvrige, nye europæiske lovgivninger på betalingsområdet.

Regeringen finder det centralt, at Danmark med PSD3-forslaget ikke forpligtes til at indføre administrative bøder, da administrative bøder giver anledning til forfatningsmæssige betænkeligheder i forhold til grundlovens § 3 om magtens tredeling. Regeringen vil arbejde for at afklare, om forslaget indebærer en sådan forpligtelse.

Regeringens endelige stillingtagen afventer en nærmere vurdering af de økonomiske konsekvenser, herunder statsfinansielle og erhvervsøkonomiske.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslagene har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.